

ת"פ 48618/09/17 - מדינת ישראל נגד עמוס מסיקה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 48618-09-17 מדינת ישראל נ' מסיקה

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ענבר סיימונס
נגד
הנאשמים עמוס מסיקה
ע"י ב"כ עו"ד שרון חזות

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות התפרצות לבית מגורים - לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וגניבה - לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות בהן הורשע, ביום 2.9.2016 בסמוך לשעה 11:00 התפרץ הנאשם לבית המתלון ברחוב אח"י דקר 2 בהרצליה, בכך ששבר את חלון הזכוכית של חדר השירותים ונכנס דרכו לבית עת יצא המתלון מביתו. בנסיבות אלה גנב הנאשם שישה פריטי יודאיקה יקרי ערך מכסף בשווי אשר להערכת המתלון מגיע לסכום של כ-60,000 דולר.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבל תסקיר שרות המבחן בעניינו של הנאשם. מדובר בנאשם בן 39, נשוי ואב לחמישה ילדים קטינים העובד בעסק לממכר פירות וירקות. הרקע לביצוע העבירות הוא תקופת משבר בחיי הנאשם בשנת 2016 בקשר הזוגי וכן לחצים כלכליים אשר הביאו אותו לידי צריכה אינטנסיבית של סמים קשים מסוג קוקאין. על מנת לממן את צריכת הסם, החל הנאשם במעורבות שולית. במהלך שנת 2018 הוצאו ילדיו למסגרות חוץ ביתיות תחת צו בית משפט, עובדה שהיוותה עבורו טלטלה משמעותית. בעקבות כך פנה הנאשם מיוזמתו להליך טיפולי במסגרות הרווחה וביחידה להתמכרויות. שרות המבחן קיבל מידע מהמטפלות בנאשם במסגרות אלה, אשר דיווחו על שיתוף פעולה מלא מצידו לאורך השנים, מאמצים שערך לשינוי וכן ציינו את השינוי שחל בו בעקבות הליכי הטיפול השונים אשר כללו אף הדרכה הורית וטיפולים משפחתיים. בעקבות שינוי זה, שבו ילדי הנאשם להתגורר בביתו לאחר שאף שינה את עיר מגוריו. הנאשם קיבל אחריות מלאה על ביצוע העבירות, הביע חרטה ואמפטיה כלפי המתלון, וכן מסר בדיקות שתן נקיות משרידי סמים. לפיכך, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן ושל"צ בהיקף של 200 שעות.

3. ב"כ הנאשם הגיש מכתב מאגף הרווחה של עיריית הוד השרון (טנ1) בו פירטה המטפלת המלווה את משפחת

הנאשם לגבי השינוי שערך בשנים האחרונות באורחות חייו ועל מאמציו על מנת לנהל שגרת חיים יציבה ולהעניק לילדיו יציבות משפחתית וכלכלית. בנוסף, הוגש מכתב מהיחידה להתמכרויות בו צוין כי הנאשם פנה לטיפול גמילה מסמים והחל מחודש פברואר 2019 מוסר בדיקות שתן נקיות, משתף פעולה במסגרת הטיפולים וניכר כי מצליח לשקם את תחומי חייו השונים.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה ציינה את נסיבות ביצוע העבירות ואת הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מכך. עוד הפנתה לפוטנציאל האלימות הטמון בעבירת פריצה לבית מגורים, ולמידת הנזק לה טען המתלונן. לאור האמור עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם ענישה הנע החל מ- 12 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשים. לאחר שהתייחסה לנסיבותיו האישיות של הנאשם וכן להליך השיקומי שעבר, טענה ב"כ המאשימה כי יש להעדיף את עקרון ההלימה ולמקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לביסוס טיעוניה.

5. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות ביצוע העבירות, אשר לטענתו בוצעו ללא תחכום ועל רקע צריכת סמים קשים על ידי הנאשם. לפיכך, עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר ל-24 חודשים. ב"כ הנאשם התייחס לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 2 הרשעות קודמות - האחת אשר התיישנה בגין החזקת רכוש חשוד כגנוב ואילו השניה היא בגין עבירת החזקת סם לצריכה עצמית שבוצעה בשנת 2017, מאז לא נפתחו כנגדו כל תיקים נוספים. עוד התייחס ב"כ הנאשם לשינוי המשמעותי שעבר הנאשם באורחות חייו ולהליכים הטיפוליים בהם מצוי מאז שנת 2018 לאחר הוצאת ילדיו למסגרות חוץ ביתיות. לפיכך, ובהתחשב בנטילת האחריות, הבעת החרטה, הנכונות לפצות את המתלונן והמלצת שירות המבחן, עתר ב"כ הנאשם למקמו ברף התחתון של מתחם הענישה. לחילופין, ככל שבית המשפט יקבע מתחם ענישה מחמיר יותר, טען ב"כ הנאשם כי יש לחרוג מהמתחם מטעמי שיקום ולהטיל על הנאשם מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לביסוס טיעוניה.

6. הנאשם בדברו הביע חרטה על מעשיו והבנה של מידת חומרתם. לטענתו, היה שרוי במשבר עמוק ובעקבות הוצאת ילדיו מביתו עבר זעזוע שגרם לו לשנות את חייו, עבר הליך טיפולי, שינה את מקום מגוריו וכיום מפרנס את משפחתו. הנאשם שב והביע חרטה כנה על המעשים אותם ביצע על רקע השימוש בסמים.

דין והכרעה

קביעת מתחם ענישה

7. הערכים המוגנים העומדים בבסיס עבירות הרכוש, הם שמירה על קניינו של אדם ועל תחושת ביטחונו האישי. עבירת ההתפרצות לבית מגורים פוגעת בראש ובראשונה בזכות כל אדם לתחושת ביטחון ופרטיות בביתו. מדובר בחדירה ברגל גסה לפרטיותו של אדם המערערת את ביטחונו ומכאן נובעת מידת הפגיעה, הקשה לאין שיעור מעבר לעצם הפגיעה הכלכלית. עוד יש לציין את הפוטנציאל הקיים להתלקחות במהלך התפרצות לבית מגורים, זאת נוכח הסיכוי להתפתחות עימות אלים בין הפורץ לדיירי הבית.

באופן דומה, אף עבירת הגניבה אינה מסתכמת אך בפגיעה כלכלית גרידא ומהווה לא פעם פגיעה רגשית עמוקה כאשר

הרכוש הנגנב הוא בעל ערך אישי וסנטימנטלי.

לתיאור הערכים הנפגעים, יפים הדברים הבאים:

"בעבירות התפרצות יש כדי לערער את הביטחון האישי של הציבור ואת התחושה של "ביתי הוא מבצרי". קם אדם בבוקרו של יום וכשחוזר לביתו בסוף עמל יומו הוא מוצא כי חדרו לפרטיותו ונטלו את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס הנגרמים לציבור שנפגע מאותן עבירות גניבה והתפרצות. ובכלל, בעבירת התפרצות טמון פוטנציאל להתפתחות אלימה, והיא יכולה להתגלגל בנקל לעבירת שוד ואלימות..."

(ע"פ 3297/10 איליה וולקוב נ' מדינת ישראל, פסקה 8, (24.5.2012)).

8. בחינת הפסיקה הנוהגת בגין עבירות התפרצות לבית מגורים וגניבה, מציבה מתחמי ענישה הנעים החל ממאסר בפועל לתקופה של כשנת מאסר ועד למאסר למשך כשנתיים (רע"פ 4830/20 אשר סויסה נ' מדינת ישראל (28.7.2020); רע"פ 3058/18 אביב רחמילוב נ' מדינת ישראל (23.4.2018); רע"פ 6210/18 אוסמה אבו גאנם נ' מדינת ישראל (3.9.2008); 9339/17 דוד מאיר אוחיון נ' מדינת ישראל (25.12.2017); רע"פ 916/17 אברהם בוסקילה נ' מדינת ישראל (18.4.2017); רע"פ 8399/15 אליאב קדוש נ' מדינת ישראל (19.5.2016); רע"פ 1600/15 אברהם בן יוסף בועזי נ' מדינת ישראל (27.4.2015); רע"פ 8637/14 עבאסי נ' מדינת ישראל (13.1.2015); רע"פ 7329/14 אדלר נ' מדינת ישראל (4.11.2014)).

כפי שטען ב"כ הנאשם, ניתן להצביע על מקרים מסוימים אשר הסתיימו במאסר בדרך של עבודות שרות (דוגמת רע"פ 3250/16 אבי שימחייאב נ' מדינת ישראל (20.4.2016)), אולם מקרים אלה אינם מעידים על הכלל, על המגמה המרכזית בפסיקה, וניתנו בנסיבות מיוחדות של ביצוע העבירה או של מבצעה.

9. אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, ובין מדיניות הענישה הנוהגת המהווה אך את אחד משיקולים אלה (ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.10.2016)). בנוסף, הפסיקה הנוהגת משקפת למעשה מנעד רחב של ביצוע עבירות התפרצות לבית מגורים אשר בוצעו בנסיבות שונות. לפיכך יש לתת משקל משמעותי לנסיבות ביצוע העבירה בעת קביעת מתחם העונש ההולם, זאת לצד בחינת מידת הפגיעה בערכים החברתיים התלויה אף היא בנסיבות ביצוע העבירה.

בחינת נסיבות המקרה הנדון מעלה כי הנאשם פרץ לביתו של המתלונן בשעת בוקר מאוחרת תוך שניפץ את חלון חדר השירותים ונכנס דרכו פנימה. מדובר בעבירת התפרצות אשר בוצעה ללא תחכום מיוחד, ללא שימוש בכלי פריצה, בלא שהוכח או נטען תכנון מוקדם וכן בשעת יום בה הפוטנציאל להתלקחות עקב מפגש עם דיירי הבית אינו גבוה כהתפרצות בשעת לילה. הרכוש שנגנב הוא פריטי יודאיקה המהווים פריטים יקרי ערך עבור המתלונן, אך לא הוצגו אסמכתאות באשר לשווי הכספי הנטען שלהם.

לאחר ששקלתי את כלל הנסיבות המפורטות, אני קובע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין 10 חודשי מאסר ל- 24 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים

10. ב"כ הנאשם עתר לקביעת ענישה שיקומית, תוך סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום.

בית המשפט העליון התייחס לאופן יישומו של סעיף 40ד'(א) לחוק העונשין באופן הבא:

**"שילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא
בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפטיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות
אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי- טיפולי מוצלח וחזרה לדרך הישר,
עשוי להצביע על 'סיכוי של ממש לשיקום' כלשונו של סעיף 40ד'(א)"**

(ע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל, פסקה 25 בפסק דינה של
כב' השופטת ברק- ארז (18.4.2018)).

במקרה הנדון מדובר בנאשם אשר בשלב מתקדם בחייו, בגיל 34, נקלע למשבר אישי בעקבותיו התדרדר לשימוש ממכר בסמים קשים. התמכרות זו ערערה את עולמו של הנאשם אשר ביצע את העבירות לשם מימון צריכת הסם. בהמשך, כעבור כשנתיים, הוצאו חמשת ילדיו הקטינים מחזקתו למסגרות חוץ ביתיות. אירוע משברי זה טלטל את הנאשם אשר בעקבות הניתוק מילדיו גייס כוחות, יזם ונרתם להליך טיפולי משמעותי בכל היבטי חייו: החל מהליך טיפולי בבעיית ההתמכרות לסם, דרך טיפולים משפחתיים ועד להדרכה הורית. הנאשם התמיד בטיפולים לאורך זמן, החל משנת 2018 ועד היום, וזכה שוב במשפחתו לאחר מעבר מגורים לעיר חדשה וחזרת ילדיו לחזקתו. הנאשם הצליח לשקם את התא המשפחתי וכיום מתפקד כאב המפרנס את משפחתו בעבודה נורמטיבית. יש להפנות לסיכומי הגורמים המטפלים (טנ/1) המתארים כיצד מאמציו הטיפוליים של הנאשם משפיעים לחיוב, באופן ישיר, על ילדיו בכל היבטי חייהם - הרגשי, התפקודי, הלימודי והחברתי. מדובר במקרה חריג של שקיעה חדה לעולם הסמים הקשים בגיל יחסית מבוגר, על כל המחירים הקשים הנובעים מכך, אך לצד זאת התעשתות מהירה ומוצלחת אשר כלל וכלל אינה מובנת מאליה.

כחלק בלתי נפרד מההליך השיקומי שעבר הנאשם ומחריגות העבירות בנוף חייו, ניתן להצביע על קבלת האחריות המלאה על ידו, הבנתו את חומרת מעשיו, האמפטיה שגילה כלפי המתלונן והחרטה הכנה מהם התרשם שרות המבחן וכן התרשמתי באופן בלתי אמצעי. הנאשם תיאר באופן אותנטי, כן ומרגש, את התקופה בה היה **"במשבר מאוד גדול, הייתי שבור לרסיסים"** (עמ' 18 ש- 31 לפרוט'). כפי שציין וכפי שניתן ללמוד מעברו הפלילי, **"פשוט הייתי בצרה של סמים. זה לא הייתי אני"** (עמ' 19 ש- 6 לפרוט'). הנאשם גילה אחריות מלאה בכך שציין כי מדובר ב**"דבר מאוד מאוד חמור"** (עמ' 18 ש- 30 לפרוט') וכן כי הוא **"רוצה להביע חרטה על מה שעשיתי"** (עמ' 18 ש- 30 לפרוט'), **"אני ממש מצטער"** (עמ' 19 ש- 7 לפרוט').

כל הנתונים שבידי בית המשפט מבססים תמונה זו, מעידים על חריגות המקרה ועל כך שקיים סיכוי של ממש כי הנאשם ישתקם. באופן זה, מתקיים השילוב המתבקש שבין שינוי מהותי בהתייחסות הנאשם לעבירה, קבלת האחריות והחרטה, לבין האינדיקציות הקיימות לתהליך השיקומי המוצלח שעבר עד כה. בנסיבות יוצאות דופן אלה, אני מוצא כי על אף משקלה המשמעותי של חומרת העבירה על היבטיה השונים - יש להעדיף את עקרון השיקום ולחרוג לקולא ממתחם הענישה. במסגרת זו יש לתת משקל נוסף להשפעת מידת העונש על משפחתו של הנאשם ועל יכולתו לפרנס את ילדיו.

לא נותר לי אלא לאחל לנאשם המשך שיקום מוצלח, למענו ולמען משפחתו, הליך אשר אף הציבור יצא נשכר ממנו.

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 7 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה. בית המשפט הבהיר לנאשם את משמעות אי עמידה בתנאי ריצוי עבודות השרות.

ב. מאסר למשך 6 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 3 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו.

ה. פיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪.

הקנס והפיצוי ישולמו בעשרה תשלומים שווים החל מיום 1.12.21 ומידי חודש בחודשו.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השרות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' כסלו תשפ"ב, 08 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.